

RADIOAKTIIVISEN JÄTTEEN JA KÄYTETYN YDINPOLTTOAINEEN SIIRROT

1	YLEISTÄ	3
2	LAKI ASETTAA KIELTOJA JA RAJOITUKSIA SIIRROILLE	3
3	KAIKKIIN RAJAT YLITTÄVIIN SIIRTOIHIN TARVITAAN LUPA	4
3.1	Siirto Suomesta toiseen maahan	4
3.2	Siirto toisesta maasta Suomeen	4
3.3	Kauttakulku EU:n alueen kautta	4
3.4	Siirtoluvan hakeminen	4
3.5	Siirron vastaanottamisesta on ilmoitettava	5
3.6	Jos siirto keskeytyy	5
4	TULLIVIRANOMAISET VALVOVAT MAAHANTUONTIA JA MAASTAVIENTIÄ	6

LIITE MÄÄRITELMIÄ

Tämä ohje on voimassa 1.8.2011 alkaen toistaiseksi.

Helsinki 2011

ISSN 0789-4619

ISBN 978-952-478-601-0 (nid.)

Edita Prima Oy/Helsinki 2011

ISBN 978-952-478-602-7 (pdf)

ISBN 978-952-478-603-4 (html)

Valtuutusperuste

Säteilytoiminnan turvallisuudesta vastaa säteilylain mukaan säteilytoiminnan harjoittaja. Toiminnan harjoittaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että ST-ohjeissa esitetyn mukainen turvallisuustaso toteutetaan ja ylläpidetään.

Säteilyturvakeskus antaa säteilyn käytön ja muun säteilytoiminnan turvallisuutta koskevat yleiset ohjeet, säteilyturvallisuusohjeet (ST-ohjeet), säteilylain (592/1991) 70 §:n 2 momentin nojalla.

1 Yleistä

Radioaktiivisen jätteen ja käytetyn ydinpolttoaineen valtioiden väliset siirrot on tehtävä neuvoston direktiivissä 2006/117/Euratom säädettyjä menettelyjä noudattaen (säteilylaki (592/1991) 52 a § ja ydinenergiainlaki (990/1987) 21 §). Suomessa direktiivin soveltamisalaan kuuluvat säteilylain mukaiset radioaktiiviset jätteet ja ydinenergiain mukaiset ydinjätteet (jäljempänä radioaktiivinen jäte). Tässä ohjeessa selostetaan direktiivin mukaiset, Suomen rajat ylittäviä käytetyn polttoaineen ja muun radioaktiivisen jätteen siirtoja koskevat menettelyt.

Tämä ohje koskee siirtoja, joissa

- Suomi on siirron alkuperämaa, määrämaa tai kauttakulkumaa
- lähetyksen aktiivisuus tai aktiivisuuspitoisuus ylittää radioaktiivisten aineiden vapaa-ajan.

Tämä ohje ei koske radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen luovutuksia Suomen rajojen sisällä. Näissä tapauksissa luovuttajan (haltijan) on muutoin varmistettava, että vastaanottajalla on asianmukainen säteilylain tai ydinenergiain mukainen lupa ottaa vastaa kyseinen radioaktiivinen jäte tai käytetty polttoaine.

Tämä ohje ei myöskään koske

- käytöstä poistettujen radioaktiivista ainetta sisältävien lähteiden siirtoa lähteiden toimittajalle tai valmistajalle tai tunnustetulle laitokselle
- sellaisen radioaktiivisen aineen siirtoa, joka on otettu talteen jälleenkäsiteltäväksi jatkokäyttöä varten
- sellaisen jätteen siirtoa, joka sisältää ainoastaan luonnon radioaktiivisia aineita.

Säteilyturvakeskus on tässä ohjeessa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen radioaktiivisen jätteen ja käytetyn polttoaineen siirtojen valvontaa ja tarkkailua varten Suomessa.

Tässä ohjeessa käytetyt käsitteet ovat neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom mukaisia. Käsitteiden määritelmät ovat tämän ohjeen liitteenä.

Radioaktiivinen jäte on määritelty säteilylain

10 §:ssä ja ydinjäte ydinenergiain 3 §:n 3. kohdassa. Radioaktiivisten aineiden vapaarajat on esitetty ohjeessa ST 1.5.

2 Laki asettaa kieltoja ja rajoituksia siirroille

Käytöstä poistettua radioaktiivista ainetta sisältävää säteilylähdetä, joka on valmistettu muualla kuin Suomessa, ei saa tuoda Suomeen radioaktiivisena jätteenä.

Ydinjätteet, jotka ovat syntyneet Suomessa tapahtuneen ydinenergian käytön yhteydessä tai seurauksena, on käsiteltävä, varastoitava ja sijoitettava pysyväksi tarkoitettulla tavalla Suomeen. Tämä ei kuitenkaan koske

- vähäisiä määriä ydinjätteitä, jotka toimitetaan tai on toimitettu ulkomaille tutkimustarkoituksessa
- ydinjätteitä, joissa radioaktiivisten aineiden määrä on vähäinen ja jotka toimitetaan toiseen maahan käsiteltäväksi tarkoituksenmukaisella tavalla
- ydinjätteitä, jotka ovat syntyneet Suomessa käytetyn tutkimusreaktorin käytön yhteydessä tai seurauksena.

Ydinjätteitä, jotka ovat syntyneet muualla kuin Suomessa tapahtuneen ydinenergian käytön yhteydessä tai seurauksena, ei saa käsitellä, varastoida tai sijoittaa pysyväksi tarkoitettulla tavalla Suomessa. Tämä ei kuitenkaan koske

- vähäisiä määriä ydinjätteitä, jotka toimitetaan tai on toimitettu Suomeen tutkimustarkoituksessa
- alkuperältään tuntematonta ydinjätettä, jolle ei löydy omistajaa tai haltijaa ja joka otetaan tai on otettu Suomen viranomaisen huostaan.

Radioaktiivista jätettä tai käytettyä polttoainetta ei saa siirtää Suomesta

- määräpaikkaan, joka sijaitsee leveyspiirin 60° eteläistä leveyttä eteläpuolella
- sellaiseen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen (Cotonoun AKT-EY-sopimus) sopimusvaltion, joka ei ole jäsenvaltio

- maahan, jolla ei ole riittäviä teknillisiä, lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia valmiuksia huolehtia radioaktiivisista jätteistä.

Radioaktiivisen jätteen tuontia, vientiä ja kauttakulkua koskevista kielloista ja rajoitteista säädetään säteilylain 52 a §:n 2. ja 3. momentissa.

Suomessa syntyneen ydinjätteen jätehuollosta säädetään ydinenergiain 6 a §:ssä ja ydinenergia-asetuksen (161/1988) 7 b §:ssä. Muualla kuin Suomessa syntyneitä ydinjätteitä koskevat määräykset on annettu lain 6 b §:ssä ja asetuksen 7 a §:ssä.

Kohteista, joihin radioaktiivisten jätteiden ja käytetyn polttoaineen siirrot on kielletty, säädetään neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom artiklassa 16.

3 Kaikkiin rajat ylittäviin siirtoihin tarvitaan lupa

3.1 Siirto Suomesta toiseen maahan

Haltijan, joka aikoo siirtää radioaktiivista jätettä tai käytettyä polttoainetta Suomesta toiseen maahan, on haettava siirrolle lupa kohdan 3.4 mukaisesti.

3.2 Siirto toisesta maasta Suomeen

Kun siirron alkuperämaa on toinen EU-maa, alkuperämaassa oleva haltija hakee siirrolle luvan alkuperämaan toimivaltaiselta viranomaiselta. Alkuperämaan viranomaisen tehtävänä on hakea Säteilyturvakeskukselta hyväksyntä kyseiselle siirrolle Suomeen.

Kun siirron alkuperämaa on EU:n ulkopuolella, vastaanottajan Suomessa on haettava siirrolle lupa kohdan 3.4 mukaisesti. Hakemukseen on liitettävä todisteet siitä, että vastaanottaja on sopinut alkuperämaassa olevan haltijan kanssa järjestelystä, että haltija on velvollinen ottamaan radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen takaisin, jos siirtoa ei kohdan 3.5 mukaisesti voida saattaa loppuun. Järjestelyn on oltava alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä.

3.3 Kauttakulku EU:n alueen kautta

Kun Suomi on siirron ensimmäinen kauttakulkumaa EU:ssa, sen toiminnan harjoittajan, joka vastaa siirron toteuttamisesta Suomessa, on haettava siirrolle lupa kohdan 3.4 mukai-

sesti. Hakemukseen on liitettävä todisteet siitä, että vastaanottaja on sopinut alkuperämaassa olevan haltijan kanssa järjestelystä, että haltija on velvollinen ottamaan radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen takaisin, jos siirtoa ei kohdan 3.5 mukaisesti voida saattaa loppuun. Järjestelyn on oltava alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä.

3.4 Siirtoluvan hakeminen

Suomessa siirtolupaa haetaan Säteilyturvakeskuksesta. Hakemus on tehtävä Euroopan yhteisöjen komission julkaisemalla vakioasiakirjalla. Vakioasiakirja täyttöohjeineen on saatavissa Säteilyturvakeskuksen www-sivuilla osoitteesta www.stuk.fi/proinfo.

Hakemus voi koskea useampaa kuin yhtä siirtoa edellyttäen, että

- hakemuksen kohteena olevan radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen fysikaaliset, kemialliset ja radioaktiiviset ominaisuudet ovat oleellisilta osin samat kaikissa siirroissa
- siirrot suoritetaan samalta haltijalta samalle vastaanottajalle ja toimivaltaiset viranomaiset ovat samat
- jos siirtoihin liittyy kauttakulku kolmansien maiden kautta, kukin siirto tapahtuu EU:n saman rajanylityspaikan sekä asianomaisten kolmansien maiden saman rajanylityspaikan kautta, jollei asianomaisten toimivaltaisten viranomaisen kesken ole muuta sovittu.

Kun siirtolupaa koskeva hakemus on toimitettu Säteilyturvakeskukseen, pyytää Säteilyturvakeskus määrämään ja mahdollisten kauttakulkumaiden toimivaltaisilta viranomaisilta suostumusta kyseiselle siirrolle. Suostumusten saaminen voi kestää joitakin kuukausia. Tämän vuoksi siirtihakemus on toimitettava Säteilyturvakeskukselle hyvissä ajoin, mieluummin 4–6 kuukautta ennen aiottua siirtoa.

Lisäksi on syytä varautua siihen, että määrät tai kauttakulkumaan toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää hakemuksen (vakioasiakirjan) muulla kielellä kuin sillä, millä ne on laadittu. Tämän vuoksi haltijan on tarvittaessa toimitettava vakioasiakirjasta virallinen käännös kielellä, jonka kyseiset viranomaiset hyväksyvät.

Säteilyturvakeskus päättää siirtoluvasta, kun muiden maiden suostumukset on saatu. Lupa

on voimassa enintään kolme vuotta. Luvan voimassaoloaikaa harkittaessa otetaan huomioon määrämaan ja mahdollisten kauttakulkumaiden toimivaltaisten viranomaisen antaman suostumuksen ehdot.

Siirtoluvan haltijan on huolehdittava siitä, että jokaista siirtoa varten on saateasiakirjana vakioasiakirja, joka osoittaa, että lupamenettelyä on noudatettu asianmukaisesti myös silloin, kun lupaa on haettu ja se on myönnetty koskemaan useampaa kuin yhtä siirtoa. Näiden vakioasiakirjojen on oltava alkuperämaan ja määrämaan sekä mahdollisten kauttakulkumaiden toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

Radioaktiivisen jätteen tuontia, vientiä ja kauttakulkua koskevasta Säteilyturvakeskuksen hyväksynnästä säädetään säteilylain 52 a §:n 1 momentissa.

Ydinjätteen tuontiin ja vientiin liittyvistä lupamenettelyistä säädetään ydinenergia-asetuksen luvussa 7 c (kauttakulku edellyttää tuonti- ja vientilupaa).

Siirtoluvasta ja sen hakemisesta säädetään neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom artikloissa 6, 7, 10, 13, 14 ja 15.

Velvoitteesta käyttää vakioasiakirjaa säädetään neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom artiklassa 17. Vakioasiakirja on annettu komission päätöksessä (2008/312/Euratom).

3.5 Siirron vastaanottamisesta on ilmoitettava

Kun kyseessä on siirto Suomeen, on Suomessa olevan vastaanottajan 15 päivän kuluessa siirron vastaanottamisesta ilmoitettava siitä Säteilyturvakeskukselle.

Kun kyse on siirrosta Suomesta EU:n ulkopuolelle, on Suomessa olevan lähettäjän (haltijan) 15 päivän kuluessa siirron saapumisesta määräpaikkaan ilmoitettava siitä Säteilyturvakeskukselle. Ilmoituksessa on mainittava viimeinen EU:n tullitoimipaikka, jonka kautta siirto tapahtui. Ilmoituksen liitteenä on oltava vastaanottajan todistus lähetyksen saapumisesta määräpaikkaan EU:n ulkopuolella. Todistuksessa on myös mainittava määrämaan sen tullitoimipaikan nimi, jonka kautta siirto kyseiseen maahan tapahtui.

Kun kyse on kauttakulusta EU:n kautta ja Suomi on ensimmäinen kauttakulkumaa EU:ssa, on sen toiminnan harjoittajan Suomessa, jolle lupa siirtoon on myönnetty, 15 päivän kuluessa siirron saapumisesta määräpaikkaan ilmoitettava siitä Säteilyturvakeskukselle. Ilmoituksessa on mainittava viimeinen yhteisön tullitoimipaikka, jonka kautta siirto tapahtui. Ilmoituksen liitteenä on oltava vastaanottajan todistus saapumisesta määräpaikkaan EU:n ulkopuolella. Todistuksessa on myös mainittava määrämaan tullitoimipaikan nimi, jonka kautta siirto kyseiseen maahan tapahtui.

Vastaanottoilmoituksesta säädetään neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom artikloissa 11, 13, 14 ja 15.

3.6 Jos siirto keskeytyy

Alkuperämaan, määrämaan tai kauttakulkumaan toimivaltainen viranomainen voi päättää, että siirtoa ei saa suorittaa loppuun, jos ilmenee, että siirrossa ei noudateta neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom mukaisia menettelyitä tai myönnettyjen lupien tai suostumusten ehtoja.

Kun alkuperämaa on EU-maa, haltijan on otettava kyseinen radioaktiivinen jäte tai käytetty polttoaine takaisin, jollei jokin vaihtoehtoinen haltijan esittämä ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä turvallinen järjestely ole mahdollinen. Haltijan on toteutettava turvallisuuden varmistamiseksi tarvittavat korjaavat toimet. Haltija vastaa syntyneistä kustannuksista, jos siirtoa ei voi tai saa suorittaa loppuun.

Kun alkuperämaa on EU:n ulkopuolella, vastaanottaja Suomessa vastaa syntyneistä kustannuksista, jos siirtoa ei voi tai saa suorittaa loppuun.

Kun kyse on kauttakulusta EU:n kautta ja Suomi on ensimmäinen kauttakulkumaa EU:ssa, se toiminnan harjoittaja Suomessa, jolle lupa siirtoon on myönnetty, vastaa syntyneistä kustannuksista, jos siirtoa ei voi tai saa suorittaa loppuun.

Menettelyistä ja velvoitteista siirron keskeytyessä säädetään neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom artikloissa 12, 13, 14 ja 15.

4 Tulliviranomaiset valvovat maahantuontia ja maastavientiä

Tulliviranomaiset valvovat osaltaan radioaktiivisen jätteen ja käytetyn polttoaineen siirtoja EU:n ulkopuolelta ja ulkopuolelle sekä luvussa 2 esitettyjen kieltojen noudattamista. Tulliviranomainen valvoo myös sitä, että EU:n ulkopuolelta ja ulkopuolelle tehtäviä radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirtoja varten on voimassa oleva, komission päätöksen (2008/312/Euratom) mukainen vakioasiakirja.

Kun radioaktiivista jätettä tai käytettyä polttoainetta siirretään EU:n ulkopuolelta tai ulkopuolelle, tulee sen laadun ja määrän sekä luvanvaraisuuden olla selvästi ilmoitettu tulli-ilmoituksessa tai siihen liittyvässä selvityksessä. Tulli-ilmoitukseen on lisäksi merkittävä Säteilyturvakeskuksen myöntämän, siirtoon oikeuttavan luvan numero ja Tullin ohjeiden mukainen koodi.

Kirjallisuutta

1. Neuvoston direktiivi 2006/117/Euratom, annettu 20. päivänä marraskuuta 2006, radioaktiivisen jätteen ja käytetyn ydinpolttoaineen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta. EYVL L 337, 5.12.2006, s. 21.
2. Komission päätös 2008/312/Euratom, tehty 5. päivänä maaliskuuta 2008, neuvoston direktiivissä 2006/117/Euratom tarkoitettua vakioasiakirjasta radioaktiivisen jätteen ja käytetyn ydinpolttoaineen siirtojen valvontaa ja tarkkailua varten. EUVL L 107 17.4.2008, s. 32.

LIITE

Määritelmiä

Nämä määritelmät ovat neuvoston direktiivin 2006/117/Euratom mukaisia eivätkä välttämättä ole kaikilta osin täysin yhdenmukaisia muissa säädöksissä ja ohjeissa esitettyjen määritelmien kanssa.

Radioaktiivinen jäte

Sellainen kaasumainen, nestemäinen tai kiinteässä muodossa oleva radioaktiivinen aine, jolle alkuperä- tai määrämaa tai sellainen toiminnan harjoittaja, jonka päätöksen nämä maat hyväksyvät, ei ole suunnitellut mitään jatkokäyttöä ja jota toimivaltainen viranomainen valvoo radioaktiivisena jätteenä alkuperä- tai määrämaan säädösten ja määräysten mukaisesti.

Käytetty polttoaine

Ydinpolttoaine, joka on säteilytetty reaktorin sydämessä ja pysyvästi poistettu sieltä; käytettyä polttoainetta voidaan pitää käyttökelpoisena materiaalina, jota voidaan jälleenkäyttää tai joka voidaan loppusijoittaa ilman muuta suunniteltua käyttöä ja käsitellä radioaktiivisena jätteenä.

Jälleenkäsittely

Prosessi tai toiminta, jonka tarkoituksena on poistaa käytetystä polttoaineesta radioaktiivisia aineita jatkokäyttöä varten.

Siirto

Kaikki toiminnot, jotka tarvitaan radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirtämiseksi alkuperämaasta määrämaahan.

Loppusijoitus

Radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen sijoittaminen luvan saaneeseen laitokseen ilman aikomusta siirtää sitä pois myöhemmin.

Varastointi

Radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen pitäminen laitoksessa, jossa huolehditaan sen säilyttämisestä ja josta se on tarkoitus siirtää myöhemmin pois.

Haltija

Toiminnan harjoittaja, jolla ennen radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirron suorittamista on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukainen vastuu näistä aineista ja joka suunnittelee suorittavansa siirron vastaanottajalle.

Vastaanottaja

Toiminnan harjoittaja, jolle radioaktiivinen jäte tai käytetty polttoaine siirretään.

Alkuperämaa

Maa, josta radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirto suunnitellaan aloitettavaksi tai aloitetaan.

Määrämaa

Maa, johon radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirto suunnitellaan tehtäväksi tai tehdään.

Kauttakulkumaa

Maa, joka on muu kuin alkuperämaa tai määrämaa ja jonka alueen kautta siirto suunnitellaan tehtäväksi tai tehdään.

Toimivaltainen viranomainen

Viranomainen, jolle on alkuperä-, kauttakulku- tai määrämaan laissa ja asetuksissa annettu valtuudet panna täytäntöön radioaktiivisen jätteen tai käytetyn polttoaineen siirtojen valvonta- ja tarkkailujärjestelmä. Suomessa toimivaltainen viranomainen on Säteilyturvakeskus.

Tunnustettu laitos

Tietyn maan alueella sijaitseva laitos, jolla on kyseisen maan toimivaltaisten viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti myöntämä lupa umpilähteiden pitkäaikaiseen varastointiin tai loppusijoittamiseen.

ST-OHJEET (21.6.2011)

Yleiset ohjeet

- ST 1.1 Säteilytoiminnan turvallisuusperusteet, 23.5.2005
- ST 1.3 Säteilylähteiden varoitusmerkinnät, 16.5.2006
- ST 1.4 Säteilyn käyttöorganisaatio, 16.4.2004
- ST 1.5 Säteilyn käytön vapauttaminen turvallisuusluvasta ja ilmoitusvelvollisuudesta, 1.7.1999
- ST 1.6 Säteilyturvallisuus työpaikalla, 10.12.2009
- ST 1.7 Säteilysuojelukoulutus terveydenhuollossa, 17.2.2003
- ST 1.8 Säteilyn käyttöorganisaatiossa toimivien henkilöiden pätevyys ja pätevyyden edellyttämä säteilysuojelukoulutus, 16.4.2004
- ST 1.9 Säteilytoiminta ja säteilymittaukset, 17.3.2008

Sädehoito

- ST 2.1 Sädehoidon turvallisuus, 18.4.2011
- ST 2.2 Sädehoitolaiteiden ja -tilojen säteilyturvallisuus, 2.2.2001

Lääketieteellinen röntgentutkimus

- ST 3.1 Hammasröntgenlaitteiden käyttö ja valvonta, 27.5.1999
- ST 3.2 Mammografialaitteet ja niiden käyttö, 13.8.2001
- ST 3.3 Röntgentutkimukset terveydenhuollossa, 20.3.2006
- ST 3.6 Röntgentilojen säteilyturvallisuus, 24.9.2001
- ST 3.7 Mammografiaan perustuva rintasyöpäseulonta, 28.3.2001

Teollisuus, tutkimus, opetus ja kaupallinen toiminta

- ST 5.1 Umpilähteiden ja niitä sisältävien laitteiden säteilyturvallisuus, 7.11.2007
- ST 5.2 Tarkastus- ja analyysiröntgenlaitteiden käyttö, 26.9.2008
- ST 5.3 Ionisoivan säteilyn käyttö fysiikan ja kemian opetuksessa, 4.5.2007
- ST 5.4 Säteilylähteiden kauppa, 19.12.2008

- ST 5.6 Säteilyturvallisuus teollisuusradiografiassa, 17.2.1999
- ST 5.7 Radioaktiivisen jätteen ja käytetyn ydinpolttoaineen siirrot, 6.6.2011
- ST 5.8 Säteilylaitteiden asennus-, korjaus- ja huoltotyö, 4.10.2007

Avolähteet ja radioaktiiviset jätteet

- ST 6.1 Säteilyturvallisuus avolähteiden käytössä, 17.3.2008
- ST 6.2 Radioaktiiviset jätteet ja päästöt, 1.7.1999
- ST 6.3 Säteilyn käyttö isotooppilääketieteessä, 18.3.2003

Säteilyannokset ja terveystarkkailu

- ST 7.1 Säteilyaltistuksen seuranta, 2.8.2007
- ST 7.2 Säteilyaltistuksen enimmäisarvojen soveltaminen ja säteilyannoksen laskemisperusteet, 9.8.2007
- ST 7.3 Sisäisestä säteilystä aiheutuvan annoksen laskeminen, 23.9.2007
- ST 7.4 Annosrekisteri ja tietojen ilmoittaminen, 9.9.2008
- ST 7.5 Säteilytyötä tekevien työntekijöiden terveystarkkailu, 4.5.2007

Ionisoimaton säteily

- ST 9.1 Solariumlaitteiden säteilyturvallisuusvaatimukset ja valvonta, 1.12.2003
- ST 9.2 Pulssitutkien säteilyturvallisuus, 2.9.2003
- ST 9.3 ULA- ja TV-asemien mastotöiden säteilyturvallisuus, 2.9.2003
- ST 9.4 Yleisoesityksissä käytettävien suuritehoisten laserlaitteistojen säteilyturvallisuus, 28.2.2007

Luonnonsäteily

- ST 12.1 Säteilyturvallisuus luonnonsäteilylle altistavassa toiminnassa, 2.2.2011
- ST 12.2 Rakennusmateriaalien ja tuhkan radioaktiivisuus, 17.12.2010
- ST 12.3 Talousveden radioaktiivisuus, 9.8.1993
- ST 12.4 Säteilyturvallisuus lentotoiminnassa, 20.6.2005